

บทที่ 4

ผลการวิจัย: การมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 3 จังหวัดภาคเหนือ

ผลการวิจัยเรื่อง “กระบวนการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชน 3 จังหวัดยากจนโซนภาคเหนือภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Citizen Participation in Community Development Management for the Social Inequality Mitigation in the Three Poor Cities from the Northern Zone Based on the Sufficiency Economy Philosophy.)” ซึ่งในการวิจัยในบทนี้ได้อธิบายการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จังหวัดแพร่ จังหวัดน่าน และจังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งเก็บข้อมูลกับหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง หมู่บ้านต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง จังหวัดละ 400 กลุ่มตัวอย่าง ได้ทำการวิเคราะห์แบบสอบถามที่สมบูรณ์ตามจำนวนที่กำหนดตามกลุ่มตัวอย่างไว้ 1,200 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยผู้วิจัยได้เสนอรายละเอียดของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับพื้นฐานบุคคล
2. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมและทางศาสนาภายในพื้นที่ชุมชน
3. การมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชน
 4. การปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชน
 - 4.1 กิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน
 - 4.2 การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน
 - 4.3 การดำรงชีวิตประจำวันของประชาชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
 5. การเปรียบเทียบเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างจำแนกตามปัจจัยพื้นฐานบุคคล
 - 5.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ
 - 5.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ

5.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ

6. สังเคราะห์รูปแบบกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับการบริหารการพัฒนาชุมชนสู่การสร้างสังคมแห่งความสุข ผลการศึกษามีรายละเอียดสำคัญดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับพื้นฐานบุคคล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างใน 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดแพร่ จังหวัดน่าน และจังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยคัดเลือกประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง หมู่บ้านต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียงของจังหวัด ละ 400 คน รวมทั้งสิ้น 1,200 คนและนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลที่เป็นข้อมูลทั่วไปของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลพื้นฐานบุคคล

	ข้อมูลพื้นฐานบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	631	52.58
	หญิง	569	47.42
อายุ	ไม่เกินอายุ 30 ปี	301	25.08
	อายุ 31 – 40 ปี	231	19.25
	อายุ 41 - 50 ปี	273	22.75
	อายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป	395	32.92
ศาสนา	พุทธ	1136	94.67
	คริสต์	62	5.17
	อิสลาม	2	0.17
สถานภาพ	โสด/ม้าย/หย่าร้าง	377	31.42
	สมรส/แยกกันอยู่	820	68.33
	ไม่ระบุ	3	0.25

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

	ข้อมูลพื้นฐานบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา	ระดับประถมศึกษา(ป.1-6)	453	37.75
	ระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า (ม.1-6,ปวช.)	377	31.42
	ระดับอนุปริญญาตรี (ปวส.)	109	9.08
	ระดับปริญญาตรีขึ้นไป (ตรี โท เอก)	251	20.92
	ไม่ระบุ	10	0.83
อาชีพ	ภาคเกษตรกรรม (ชาวนา ชาวไร่ ชาวสวน ประมง ปศุสัตว์ เลี้ยงสัตว์)	399	33.25
	นอกเกษตรกรรม (ราชการ ธุรกิจส่วนตัว ลูกจ้าง เอกชน และอื่น ๆ)	719	59.92
	○ รับจ้างทั่วไป	418	34.83
	○ ลูกจ้างบริษัทเอกชน	66	5.50
	○ ลูกจ้างร้านกิจการทั่วไป	18	1.50
	○ รับราชการ	117	9.75
	○ นักเรียน/นักศึกษา	115	9.58
	○ เกษียนราชการ	16	1.33
	○ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	13	1.08
	○ นักการเมืองท้องถิ่น	8	0.67
	○ ธุรกิจส่วนตัว (เงินลงทุน 50,000 บาทขึ้นไป)	36	3.00
	○ ค้าขายทั่วไป (เงินลงทุนไม่เกิน 5,000 บาท)	74	6.17
	○ อื่น ๆ (ระบุ) ร้านขายข้าวแกง ร้าน เสริมสวย ร้านขายของชำ	13	1.08
	ว่างงาน/ไม่มีงานทำ	29	2.42
	ไม่ระบุ	53	4.42

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐานบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่/ชุมชนท้องถิ่น/หมู่บ้าน		
อาศัยอยู่ไม่เกิน 30 ปี	395	32.92
อยู่อาศัยตั้งแต่ 31 - 50 ปี	449	37.42
อยู่อาศัยตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป	344	28.67
ไม่ระบุ	12	1.00
รายได้ต่อเดือน		
ไม่เกิน 15,000 บาท	645	53.75
15,001 – 20,000 บาท	337	28.08
20,001 – 25,000 บาท	70	5.83
25,001 – 30,000 บาท	38	3.17
30,001 บาทขึ้นไป	69	5.75
ไม่ระบุ	41	3.42
รายจ่ายต่อเดือน		
ไม่เกิน 5,000 บาท	352	29.33
5,001 – 10,000 บาท	417	34.75
10,001 – 15,000 บาท	266	22.17
15,001 – 20,000 บาท	57	4.75
ตั้งแต่ 20,001 บาทขึ้นไป	62	5.17
ไม่ระบุ	46	3.83
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
สมาชิก ไม่เกิน 3 คน	359	29.91
สมาชิก 4 คน	420	35.00
สมาชิกตั้งแต่ 5 – 10 คน	377	31.42
ไม่ระบุ	44	3.67
รวม	1,200	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.1 ข้อมูลพื้นฐานของประชาชน (ผู้ตอบแบบสอบถาม) 3 จังหวัดภาคเหนือ ได้แก่ จังหวัดแพร่ น่าน และแม่ฮ่องสอน จำนวน 1,200 คน (ร้อยละ 100) พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 52.58) มีอายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 32.92) นับถือ

ศาสนาพุทธ (ร้อยละ 94.67) มีสถานภาพสมรสแล้วและมีการแยกกันอยู่บ้างเล็กน้อย (ร้อยละ 68.33) มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา(ป.1-6) (ร้อยละ 37.75) มีอาชีพอยู่ภาคเกษตรกรรม (ชาวนา ชาวไร่ ชาวสวน ประมง ปศุสัตว์ เลี้ยงสัตว์) (ร้อยละ 33.25) มีอาชีพอยู่นอกเกษตรกรรม (ราชการ ธุรกิจส่วนตัว ลูกจ้างเอกชน และอื่น ๆ) (ร้อยละ 59.92) เป็นส่วนใหญ่ โดยมีอาชีพรับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 34.83) มากที่สุด และมีระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่/ชุมชนท้องถิ่น/หมู่บ้านตั้งแต่ 31-50 ปี (ร้อยละ 37.42) และมีรายได้ต่อเดือนส่วนใหญ่ไม่เกิน 15,000 บาท (ร้อยละ 53.75) ส่วนรายจ่ายต่อเดือนอยู่ไม่เกิน 10,000 บาท (ร้อยละ 34.75) และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวประมาณ 4 คนขึ้นไป (ร้อยละ 66.42) นั่นเอง

ตารางที่ 4.2 แสดงความถี่และร้อยละปัจจัยพื้นฐานบุคคลจำแนกตามคุณลักษณะของสังคม

ปัจจัยพื้นฐานบุคคลจำแนกตามคุณลักษณะของสังคม	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่งทางสังคม		
ผู้นำชุมชน โดยมีรายชื่ออยู่ในคณะกรรมการชุมชน	139	11.58
ไม่มีตำแหน่งหน้าที่ในชุมชน (เป็นลูกบ้าน)	1054	87.83
ไม่ระบุ	7	0.58
สถานะในการครอบครองที่อยู่อาศัย		
เจ้าของบ้าน/ห้องพัก	508	42.33
ผู้อยู่อาศัย	681	56.75
ผู้เช่าบ้าน/ห้องพัก	3	0.25
ไม่ระบุ	8	0.67
สถานะที่ดินทำกิน		
เจ้าของที่ดิน	973	81.08
ผู้เช่าที่ดิน	82	6.83
ไม่ระบุ	145	12.08
ผลประโยชน์ที่ได้รับจากชุมชน		
	ความถี่	ร้อยละ
การมีธุรกิจหรือการประกอบอาชีพในหมู่บ้าน	416	34.67
การมีแหล่งทุนดอกเบี้ยต่ำให้กู้ยืมภายในหมู่บ้าน เช่น กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง กองทุนออมทรัพย์	256	21.33
การมีตำแหน่งทางสังคม เช่น ผู้นำหมู่บ้าน กรรมการ หรือคณะผู้บริหารของหมู่บ้าน	215	17.92

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ปัจจัยพื้นฐานบุคคลจำแนกตามคุณลักษณะของสังคม	ความถี่	ร้อยละ
ผลประโยชน์ที่ได้รับจากชุมชน (ต่อ)		
การได้รับสวัสดิการจากหมู่บ้าน/ชุมชน เช่น ศูนย์สุขภาพ ชุมชน อุปกรณ์รักษาความปลอดภัยต่าง ๆ การตรวจตรา ดูแลความปลอดภัยจากยาเสพติดภายในหมู่บ้าน/ชุมชน	765	63.75
การคมนาคมขนส่ง ถนนหนทางภายในชุมชน/ชุมชนมีความ สะดวกสบาย	791	65.92
ความสะดวกสบายในการทำงานในชุมชนและใกล้กับที่ทำงาน	909	75.75
การได้รับความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สินที่อาศัยอยู่ใน ชุมชน/หมู่บ้านแห่งนี้	1008	84.00
การมีความอบอุ่นใจที่ได้รับมิตรภาพที่ดี ๆ จากเพื่อนบ้าน	1092	91.00
มีความรักและผูกพันกับคนและชุมชนที่อาศัยอยู่ในปัจจุบัน	1047	87.25
การเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคมการได้รับการยอมรับเคารพนับถือ และ ความชื่นชมจากเพื่อนบ้าน (นอกเหนือจากการเป็นกรรมการชุมชน)	ความถี่	ร้อยละ
เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม	569	47.42
ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม	623	51.92
ไม่ระบุ	8	0.67
กลุ่มทางสังคมที่ประชาชนเคยเข้าร่วมเป็นสมาชิก ได้แก่	ความถี่	ร้อยละ
กลุ่มอาชีพในชุมชน/กลุ่มแม่บ้านพ่อบ้าน	236	19.67
กลุ่มออมทรัพย์หมู่บ้าน	353	29.42
สมาชิกกองทุนชุมชนและชุมชนเมือง	243	20.25
ชมรมผู้สูงอายุ	134	11.17
กลุ่มตำรวจบ้านในชุมชน	48	4.00
กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุข(ออสส.)/อสม.ประจำชุมชน	50	4.17
กลุ่ม อปพร.	48	4.00
กลุ่มวิสาหกิจหมู่บ้าน/ชุมชน	183	15.25
สหกรณ์หมู่บ้าน/ชุมชน	60	5.00
กลุ่มอื่น ๆ (ร้านเสริมสวย, กลุ่มเยาวชน)	20	1.67

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ปัจจัยพื้นฐานบุคคลจำแนกตามคุณลักษณะของสังคม	ความถี่	ร้อยละ
เพื่อนบ้านที่สนิทสนมคุ้นเคยกันภายในพื้นที่/ชุมชน/ชุมชน	ความถี่	ร้อยละ
ทุกคนในหมู่บ้าน/ชุมชน	1016	84.67
มีเพียงบางคน	120	10.00
มีเพียงเล็กน้อยเฉพาะญาติพี่น้อง	46	3.83
ไม่มีคนที่สนิทสนมเลย	6	0.50
ไม่ระบุ	12	1.00
การพบปะพูดคุย สนทนาปรึกษาและขอความช่วยเหลือกับเพื่อนบ้านที่สนิทสนมคุ้นเคยกันภายในชุมชน	ความถี่	ร้อยละ
ทุก ๆ วัน	825	68.75
เกือบทุกวันใน 1 สัปดาห์	257	21.42
นาน ๆ ครั้ง(สัปดาห์ละครั้ง)	99	8.25
เดือนละครั้ง	8	0.67
ไม่ระบุ	11	0.92

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.2 ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานบุคคลจำแนกตามคุณลักษณะของสังคมของประชาชนใน 3 จังหวัดภาคเหนือ ได้แก่ จังหวัดแพร่ น่าน และแม่ฮ่องสอน พบว่า ตำแหน่งทางสังคมของประชาชนที่มีตำแหน่งทางสังคม เป็นผู้นำ (ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน กำนัน) และคณะกรรมการชุมชน (ร้อยละ 11.58) มีสถานะในการครอบครองเป็นเพียงผู้อาศัย (ร้อยละ 42.33) มีสถานะครอบครองที่ดินทำกินในฐานะเป็นเจ้าของที่ดินมากที่สุด (ร้อยละ 81.08) สิ่งที่ได้รับจากชุมชนคือ การมีความอบอุ่นใจที่ได้รับมิตรภาพที่ดี ๆ จากเพื่อนบ้าน (ร้อยละ 91.00) รองลงมาคือ มีความรักและผูกพันกับคนและชุมชนที่อาศัยอยู่ในปัจจุบัน (ร้อยละ 87.25) และการได้รับความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สินที่อาศัยอยู่ในชุมชน/หมู่บ้านแห่งนี้ (ร้อยละ 84.00) การเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม (ร้อยละ 47.42) กลุ่มสมาชิกทางสังคมที่ประชาชนเป็นสมาชิกคือ กลุ่มออมทรัพย์หมู่บ้าน (ร้อยละ 29.42) รองลงมา คือ สมาชิกกองทุนชุมชนและชุมชนเมือง (ร้อยละ 20.25) กลุ่มอาชีพในชุมชนและกลุ่มแม่บ้านพ่อบ้าน (ร้อยละ 19.67) และกลุ่มวิสาหกิจหมู่บ้าน/ชุมชน (ร้อยละ 15.25) ประชาชนจะมีเพื่อนบ้านที่สนิทสนมคุ้นเคยกันภายในพื้นที่โดยทุกคนในชุมชน (ร้อยละ 84.67) จะมีการพบปะพูดคุย สนทนาปรึกษาและขอความช่วยเหลือกับเพื่อนบ้านที่สนิทสนมคุ้นเคยกันภายในชุมชนทุก ๆ วัน (ร้อยละ 68.75)

4.2 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมและทางศาสนาภายในพื้นที่ชุมชน

ประชาชนในพื้นที่ในพื้นที่ หมู่บ้านต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียงและชุมชนเข้มแข็งในจังหวัดแพร่ น่าน แม่ฮ่องสอนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ทางสังคม ทางศาสนาภายในพื้นที่ชุมชนโดยมีผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 ระดับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางศาสนาภายในหมู่บ้านหรือชุมชน

ลำดับ	การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางศาสนา	Mean	S.D.	ระดับ
1	<i>กิจกรรมพิธีสืบทอด</i>	4.06	0.94	<i>บ่อยครั้ง</i>
2	กิจกรรมพิธีสงเคราะห์	3.83	1.04	บ่อยครั้ง
3	กิจกรรมพิธีตานตุ้งแตง	3.59	1.32	บ่อยครั้ง
4	<i>กิจกรรมพิธีบูชาเทียน หรือบูชาเทียน</i>	4.28	0.96	<i>ทุกครั้ง</i>
5	กิจกรรมพิธีอ่องขวัญ หรือสู่ขวัญ	3.96	0.96	บ่อยครั้ง
6	<i>กิจกรรมพิธีเลี้ยงผีปู่ย่า</i>	4.03	1.06	<i>บ่อยครั้ง</i>
7	<i>กิจกรรมประเพณีกินสลาก ถวายสลากภัต หรือ ตานก๋วยสลาก</i>	4.33	0.94	<i>ทุกครั้ง</i>
8	<i>กิจกรรมวันมาฆบูชา</i>	4.05	0.89	<i>บ่อยครั้ง</i>
9	<i>กิจกรรมวันวิสาขบูชา</i>	4.00	0.93	<i>บ่อยครั้ง</i>
10	กิจกรรมวันเข้าพรรษา	3.94	0.95	บ่อยครั้ง
11	กิจกรรมวันออกพรรษา	3.99	0.94	บ่อยครั้ง
12	กิจกรรมทำบุญวันพระ 8 ค่ำ 15 ค่ำ	3.80	1.04	บ่อยครั้ง
	รวม	3.99	0.75	บ่อยครั้ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.3 พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางศาสนาภายในหมู่บ้านหรือชุมชนของตนเองทั้ง 3 จังหวัดภาคเหนือ ได้แก่ จังหวัดแพร่ น่าน และแม่ฮ่องสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมบ่อยครั้งในกิจกรรมทางศาสนา (ค่าเฉลี่ย 3.99) เมื่อพิจารณาตามรายชื่อพบว่า ทุกข้อทั้ง 12 ข้อ ประชาชนทั้ง 3 จังหวัดให้ความสำคัญกับการทำบุญทางพิธีกรรมศาสนา ความเชื่อของตนเองอยู่มาก ยังยึดมั่นในหลักศาสนาพุทธ และคำสอนที่มาจากวัด รวมถึงประเพณีที่เกี่ยวข้องกับวัดศาสนา การสืบทอดจากอีกรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง เมื่อถึงวันสำคัญทางศาสนาหรือพิธีกรรมประเพณีของบ้านเมืองตนเอง ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมอยู่ในระดับบ่อยครั้ง จนถึงทุกครั้ง เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 6 กิจกรรมทางศาสนาที่ประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุด ดังนี้

- 1) กิจกรรมประเพณีกินสลาก ถวายสลากภัต หรือตานก๋วยสลาก (ค่าเฉลี่ย 4.33)
- 2) กิจกรรมพิธีบูชาเทียน หรือบูชาเทียน (ค่าเฉลี่ย 4.28)
- 3) กิจกรรมพิธีสืบทอด (ค่าเฉลี่ย 4.06)
- 4) กิจกรรมวันมาฆบูชา (ค่าเฉลี่ย 4.05)
- 5) กิจกรรมพิธีเลี้ยงผีปู่ย่า (ค่าเฉลี่ย 4.03)
- 6) กิจกรรมวันวิสาขบูชา (ค่าเฉลี่ย 4.00)

ตารางที่ 4.4 ระดับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมและการพัฒนาภายในหมู่บ้านหรือชุมชน

ลำดับ	การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม	Mean	S.D.	ระดับ
1	กิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	3.89	1.05	บ่อยครั้ง
2	กิจกรรมด้านยาเสพติด	3.90	1.12	บ่อยครั้ง
3	กิจกรรมประเพณีปีใหม่เมือง	4.29	0.83	ทุกครั้ง
4	กิจกรรมวันสงกรานต์	4.28	0.81	ทุกครั้ง
5	กิจกรรมในวันเด็ก	3.40	1.06	นานครั้ง
6	กิจกรรมวันแม่ และวันพ่อ	3.74	1.03	บ่อยครั้ง
7	กิจกรรมพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน	3.98	1.00	บ่อยครั้ง
8	กิจกรรมพัฒนาวัดวาอาราม สถานที่ที่ตนเองนับถือศรัทธา	3.76	0.99	บ่อยครั้ง
	รวม	3.90	0.68	บ่อยครั้ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.4 พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมภายในหมู่บ้านหรือชุมชนของตนเองทั้ง 3 จังหวัดภาคเหนือ ได้แก่ จังหวัดแพร่ น่าน และแม่ฮ่องสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมบ่อยครั้งในกิจกรรมทางสังคม (ค่าเฉลี่ย 3.99) เช่นเดียวกับทางศาสนาซึ่งไม่แตกต่างกันนัก เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ทุกข้อทั้ง 8 ข้อประชาชนทั้ง 3 จังหวัดให้ความสำคัญกับการทำงานให้กับการพัฒนาชุมชน หมู่บ้านของตนเอง กิจกรรมใดที่เกี่ยวข้องกับสังคม คน การรวมกันของผู้คน จะไม่ริรอที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมอยู่ในระดับนานครั้งค่อยไปบ่อยครั้งจนถึงทุกครั้ง เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 กิจกรรมทางสังคมที่ประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุด ดังนี้

- 1) กิจกรรมประเพณีปีใหม่เมือง (ค่าเฉลี่ย 4.29)
- 2) กิจกรรมวันสงกรานต์ (ค่าเฉลี่ย 4.28)
- 3) กิจกรรมพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.98)

4.3 การมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชน

การวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ ได้แก่ จังหวัดแพร่ น่าน และแม่ฮ่องสอน ซึ่งอาศัยอยู่ ณ ปัจจุบัน มีผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

4.3.1 ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ โดยภาพรวมและรายด้าน

ตารางที่ 4.5 แสดงระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ โดยภาพรวม

การมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม	Mean	S.D.	ระดับ
ด้านการร่วมรับรู้และเข้าใจ	3.58	0.85	มาก
ด้านการร่วมคิดค้นหาปัญหา	3.49	0.86	มาก
ด้านการร่วมวิเคราะห์วางแผน	3.53	0.93	มาก
ด้านการร่วมทำลงมือปฏิบัติ	3.57	0.91	มาก
ด้านการร่วมกันรับผลประโยชน์	3.63	0.75	มาก
ด้านการร่วมรับผิดชอบ	3.60	0.88	มาก
ด้านการร่วมติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล	3.60	0.87	มาก
รวม	3.57	0.79	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.5 พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือโดยภาพรวมมีส่วนร่วมมาก (ค่าเฉลี่ย 3.57) เมื่อพิจารณาตามรายด้านพบว่า ทุกด้านประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้

- 1) ด้านการร่วมกันรับผลประโยชน์ (ค่าเฉลี่ย 3.63)
- 2) ด้านการร่วมรับรู้และเข้าใจ (ค่าเฉลี่ย 3.58)

3) ด้านการร่วมรับผิดชอบ และด้านการร่วมติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล (ค่าเฉลี่ย 3.60)

4) ด้านการร่วมทำลงมือปฏิบัติ (ค่าเฉลี่ย 3.57)

5) ด้านการร่วมวิเคราะห์วางแผน (ค่าเฉลี่ย 3.53)

6) ด้านการร่วมคิดค้นหาปัญหา (ค่าเฉลี่ย 3.49)

ชี้ให้เห็นว่า ประชาชน 3 จังหวัดภาคเหนือมีส่วนร่วมมากกับการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชน ซึ่งโน้มเอียงไปในการร่วมกันรับผลประโยชน์ ด้านการรับรู้ และเข้าใจในนโยบายการบริหารการพัฒนาชุมชน แต่น้อยลงไปในเรื่องการร่วมคิดค้นหาปัญหาและวิเคราะห์วางแผนการบริหารการพัฒนาชุมชน ถึงอย่างไรยังอยู่ในระดับที่มากแสดงถึงความพร้อมที่จะทุ่มเททำงานร่วมกัน

4.3.2 ระดับการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามด้านการร่วมรับรู้และเข้าใจ

ตารางที่ 4.6 แสดงการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามด้านการร่วมรับรู้และเข้าใจ

ข้อ	ด้านการร่วมรับรู้และเข้าใจ	Mean	S.D.	ระดับ
1	การรับรู้นโยบายการพัฒนาจากหน่วยงานรัฐในการบริหารการพัฒนาหมู่บ้าน	3.68	1.00	มาก
2	การรับรู้และเข้าใจปัญหาของหมู่บ้านที่ท่านอยู่อาศัยเป็นอย่างดี	3.56	0.91	มาก
3	การสนทนานโยบาย โครงการ กิจกรรมที่ได้รับจากหน่วยงานรัฐกับเพื่อนบ้าน	3.59	0.94	มาก
4	การรับรู้โครงการพัฒนาต่าง ๆ จากภาครัฐด้วยการประกาศของผู้นำหมู่บ้าน	3.62	1.01	มาก
5	การรับรู้และเข้าใจระบบการบริหารที่สามารถเข้าถึงสวัสดิการสังคมจากภาครัฐ ผู้ใหญ่บ้าน อบต. เทศบาล อำเภอ	3.43	1.02	มาก
รวม		3.58	0.85	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.6 พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามด้านการร่วมรับรู้และเข้าใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.58) เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนทั้งในเรื่องการรับรู้นโยบายการพัฒนาจากหน่วยงานรัฐในการบริหารการพัฒนาหมู่บ้านมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 3.68) อยู่ในระดับมาก แต่ในเรื่องการรับรู้และเข้าใจระบบการบริหารที่สามารถเข้าถึงสวัสดิการสังคมจากภาครัฐ ผู้ใหญ่บ้าน อบต. เทศบาล อำเภอ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (ค่าเฉลี่ย 3.43) อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

4.3.3 ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามด้านการร่วมคิดค้นหาปัญหา

ตารางที่ 4.7 แสดงระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามด้านการร่วมคิดค้นหาปัญหา

ข้อ	ด้านการร่วมคิดค้นหาปัญหา	Mean	S.D.	ระดับ
1	การมีส่วนร่วมในการคิดค้นหาและเสนอปัญหาในหมู่บ้านแก่ผู้นำหมู่บ้านและหน่วยงานรัฐ	3.43	0.96	มาก
2	การมีส่วนร่วมในคิดเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาในหมู่บ้านแก่ผู้นำหมู่บ้านและหน่วยงานรัฐ	3.51	1.08	มาก
3	การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนาหมู่บ้านเสมอเมื่อมีการจัดประชุมหมู่บ้าน อบต. เทศบาล อำเภอ	3.39	0.93	ปานกลาง
4	การมีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็นต่อกิจกรรมหรือโครงการพัฒนาหมู่บ้านต่อหน่วยงานรัฐ	3.56	1.01	มาก
5	การร่วมคิดหาวิธี และเสนอการช่วยเหลือต่อหน่วยงานรัฐในการจัดโครงการ นโยบายเสนอผู้นำร่วมกับเพื่อนบ้านเสมอ	3.56	1.06	มาก
รวม		3.49	0.86	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.7 พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามด้านการร่วมคิดค้นหาปัญหา โดยภาพรวมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก (ค่าเฉลี่ย 3.49) เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนทั้งในเรื่องการร่วมคิดหาวิธี และเสนอการช่วยเหลือต่อหน่วยงานรัฐในการจัดโครงการนโยบายเสนอผู้นำร่วมกับเพื่อนบ้านเสมอ รวมถึงการให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็นต่อกิจกรรมหรือโครงการพัฒนาหมู่บ้านต่อหน่วยงานรัฐ (ค่าเฉลี่ย 3.56) อยู่ในระดับมาก แต่ไม่ค่อยมีส่วนร่วมนักเมื่อมีการจัดประชุมหมู่บ้าน อบต. เทศบาล อำเภอที่จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารการพัฒนาหมู่บ้าน (ค่าเฉลี่ย 3.39) อยู่ในระดับปานกลาง

4.3.4 ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามด้านการร่วมวิเคราะห์วางแผน

ตารางที่ 4.8 แสดงระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามด้านการร่วมวิเคราะห์วางแผน

ข้อ	ด้านการร่วมวิเคราะห์วางแผน	Mean	S.D.	ระดับ
1	การมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดทำโครงการร่วมกับเพื่อนบ้านที่สอดคล้องกับความต้องการของหมู่บ้าน เสนอต่อผู้นำหมู่บ้าน อบต. เทศบาล อำเภอ	3.46	1.05	มาก
2	การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในแผนงาน โครงการ การพัฒนาตามนโยบายของรัฐเสนอผู้นำหมู่บ้าน อบต. เทศบาล อำเภอ	3.55	1.10	มาก
3	การมีส่วนร่วมพิจารณาในแผนการทำงานการจัดกิจกรรม โครงการ การพัฒนาตามนโยบายร่วมกับรัฐ	3.67	1.11	มาก
4	ความต้องการมีส่วนร่วมคิดวิเคราะห์ในการจัดทำแผนการพัฒนาหมู่บ้านร่วมกับหน่วยงานราชการ องค์กร หรือหน่วยงานที่จะช่วยสนับสนุนการบริหารการพัฒนาของหมู่บ้าน	3.41	0.98	มาก

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการร่วมวิเคราะห์วางแผน	Mean	S.D.	ระดับ
5	การมีส่วนร่วมในการรวบรวมข้อมูลปัญหาหมู่บ้าน เพื่อจัดทำแผนพัฒนาชุมชนร่วมกับผู้นำหมู่บ้าน อบต. เทศบาล อำเภอ	3.57	1.07	มาก
รวม		3.53	0.93	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.8 พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามด้านการร่วมวิเคราะห์วางแผน โดยภาพรวมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก (ค่าเฉลี่ย 3.53) เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนทั้งในเรื่องการมีส่วนร่วมพิจารณาในแผนการทำงานการจัดกิจกรรม โครงการ การพัฒนาตามนโยบายร่วมกับรัฐ (ค่าเฉลี่ย 3.67) อยู่ในระดับมาก แต่จะมีค่าเฉลี่ยน้อยลงเมื่อต้องการมีส่วนร่วมคิดวิเคราะห์ในการจัดทำแผนการพัฒนาหมู่บ้านร่วมกับหน่วยงานราชการ องค์กร หรือหน่วยงานที่จะช่วยสนับสนุนการบริหารการพัฒนาของหมู่บ้าน (ค่าเฉลี่ย 3.41) อยู่ในระดับมากเช่นกัน

4.3.5 ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามด้านการร่วมทำลงมือปฏิบัติ

ตารางที่ 4.9 แสดงระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามด้านการร่วมทำลงมือปฏิบัติ

ข้อ	ด้านการร่วมทำลงมือปฏิบัติ	Mean	S.D.	ระดับ
1	การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม โครงการที่เข้ามาพัฒนาหมู่บ้านตามนโยบายของหน่วยงานรัฐ	3.52	1.05	มาก
2	การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจหลักในการขับเคลื่อนกิจกรรม โครงการพัฒนาหมู่บ้านจากหน่วยงานรัฐ ผู้นำหมู่บ้าน อบต. เทศบาล อำเภอ ตั้งแต่เริ่มทำงาน ปิดโครงการ	3.77	1.11	มาก

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการร่วมทำลงมือปฏิบัติ	Mean	S.D.	ระดับ
3	การมีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือในการจัดกิจกรรม โครงการที่เข้ามาพัฒนาหมู่บ้าน	3.48	0.94	มาก
4	การมีส่วนร่วมสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรม โครงการที่เข้ามาพัฒนาหมู่บ้าน	3.43	0.99	มาก
5	การมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ในการจัดกิจกรรม โครงการที่เข้ามาพัฒนาหมู่บ้านร่วมกับเพื่อนบ้าน	3.64	1.04	มาก
รวม		3.57	0.91	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.9 พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามด้านการร่วมทำลงมือปฏิบัติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก (ค่าเฉลี่ย 3.057) เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนทั้งในเรื่องการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจหลักในการขับเคลื่อนกิจกรรม โครงการพัฒนาหมู่บ้านจากหน่วยงานรัฐ ผู้นำหมู่บ้าน อบต. เทศบาล อำเภอ ตั้งแต่เริ่มทำจนปิดโครงการ (ค่าเฉลี่ย 3.77) อยู่ในระดับมาก แต่ลดลงเมื่อมีส่วนร่วมสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรม โครงการที่เข้ามาพัฒนาหมู่บ้าน (ค่าเฉลี่ย 3.43) อยู่ในระดับมากเช่นกัน

**4.3.6 ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
ของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามด้านการร่วมกันรับผลประโยชน์**

ตารางที่ 4.10 แสดงระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามด้านการร่วมกันรับผลประโยชน์

ข้อ	ด้านการร่วมกันรับผลประโยชน์	Mean	S.D.	ระดับ
1	การได้รับประโยชน์โดยตรงกับการจัดกิจกรรม โครงการที่เข้ามาพัฒนาหมู่บ้านของหน่วยงานรัฐ	3.80	0.97	มาก
2	ครอบครัวท่าน และเพื่อนบ้านได้รับประโยชน์เต็มที่จาก กิจกรรม โครงการที่เข้ามาพัฒนาหมู่บ้านจาก หน่วยงานรัฐ	3.65	0.93	มาก
3	การมีความภูมิใจที่หมู่บ้าน ครอบครัว เพื่อนบ้านและ ประชาชนมีกิจกรรม โครงการที่เข้ามาบริหารจัดการ และพัฒนาหมู่บ้าน	3.70	0.92	มาก
4	ท่านและเพื่อนบ้านได้รับประโยชน์เพียงเล็กน้อย ซึ่ง ประโยชน์ส่วนใหญ่เป็นของเจ้าหน้าที่รัฐ ผู้นำหมู่บ้าน จากการจัดกิจกรรม โครงการที่เข้ามาบริหารจัดการ และพัฒนาหมู่บ้าน	3.55	0.94	มาก
5	การมีส่วนร่วมในการนำกิจกรรม และโครงการการบริหาร การพัฒนาหมู่บ้านไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับครอบครัว อย่างต่อเนื่อง	3.46	0.94	มาก
รวม		3.63	0.75	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.10 พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามด้านการร่วมกันรับผลประโยชน์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก (ค่าเฉลี่ย 3.63) เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนทั้งในเรื่องการได้รับประโยชน์โดยตรงกับการจัดกิจกรรม โครงการที่เข้ามาพัฒนาหมู่บ้านของหน่วยงานรัฐ (ค่าเฉลี่ย 3.80) อยู่ในระดับมาก แต่ลดน้อยลงเมื่อการมีส่วนร่วมในการนำ

กิจกรรม และโครงการการบริหารการพัฒนาหมู่บ้านไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับครอบครัวอย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 3.46) อยู่ในระดับมากเช่นกัน

4.3.7 ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามด้านการร่วมรับผิดชอบ

ตารางที่ 4.11 แสดงระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามด้านการร่วมรับผิดชอบ

ข้อ	ด้านการร่วมรับผิดชอบ	Mean	S.D.	ระดับ
1	การมีส่วนร่วมรับผิดชอบทั้งข้อดีและข้อเสียในการจัดกิจกรรมและโครงการการบริหารการพัฒนาของหมู่บ้าน	3.64	1.03	มาก
2	การมีส่วนร่วมในการนำข้อบกพร่องของผลการจัดกิจกรรมโครงการและร่วมแก้ไขปัญหาในการบริหารการพัฒนาอย่างมุ่งมั่นร่วมกับเพื่อนและหน่วยงานรัฐ	3.65	1.04	มาก
3	ความพร้อมมีส่วนร่วมรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานจากภายนอกในการแนะนำและเสนอแนะแนวทางในการจัดกิจกรรมและโครงการการบริหารการพัฒนาของหมู่บ้าน	3.60	0.99	มาก
4	ท่าน ครอบครัว และเพื่อนบ้านยินดีเข้าร่วมการอบรมเพื่อค้นหาแนวทางแก้ปัญหา และเรียนรู้การจัดกิจกรรมแม้จะใช้เวลานาน	3.58	1.05	มาก
5	การมีส่วนร่วมกับหน่วยงานรัฐ ผู้นำหมู่บ้าน อบต. อำเภอ ส่งเสริมให้ประชาชนร่วมกันเป็นกลุ่มที่มีพลังในการดำเนินกิจกรรม และโครงการการบริหารการพัฒนาของหมู่บ้าน	3.54	0.96	มาก
รวม		3.60	0.88	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.11 พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามด้านการ

ร่วมรับผิดชอบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก (ค่าเฉลี่ย 3.60) เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนทั้งในเรื่องการมีส่วนร่วมในการนำข้อบกพร่องของผลการจัดกิจกรรม โครงการและร่วมแก้ไขปัญหาในการบริหารการพัฒนาอย่างมุ่งมั่นร่วมกับเพื่อนและหน่วยงานรัฐ (ค่าเฉลี่ย 3.65) อยู่ในระดับมาก แต่เมื่อประชาชนมีส่วนร่วมกับหน่วยงานรัฐ ผู้นำหมู่บ้าน อบต. อำเภอส่งเสริมให้ประชาชนร่วมกันเป็นกลุ่มที่มีพลังในการดำเนินกิจกรรม และโครงการการบริหารการพัฒนาของหมู่บ้านกลับพบว่าน้อยลงไป ถึงแม้จะอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.54) ก็ตาม

4.3.8 ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามด้านการร่วมติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล ตารางที่ 4.12 แสดงระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามด้านการร่วมติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล

ข้อ	ด้านการร่วมติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล	Mean	S.D.	ระดับ
1	การมีส่วนร่วมในการประเมินผลความสำเร็จของการจัดกิจกรรมและโครงการการบริหารการพัฒนาของหมู่บ้าน	3.57	1.06	มาก
2	การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานของกิจกรรมและโครงการการบริหารการพัฒนาของหมู่บ้านร่วมกับหน่วยงานรัฐ ผู้นำหมู่บ้าน อบต. อำเภอ	3.66	1.04	มาก
3	การมีส่วนร่วมในการตรวจติดตามกระบวนการทำงานในหมู่บ้าน การแก้ไขของเจ้าหน้าที่หน่วยงานรัฐ ผู้นำหมู่บ้าน อบต. อำเภอ	3.45	0.94	มาก
4	การทราบผลการประเมินการดำเนินงานของกิจกรรมและโครงการการบริหารการพัฒนาของหมู่บ้านจากผู้นำหมู่บ้าน อบต. และอำเภอ	3.63	0.96	มาก

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการร่วมติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล	Mean	S.D.	ระดับ
5	ความต้องการมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินในการจัดกิจกรรมและโครงการการบริหารการพัฒนาของหมู่บ้านไปร่วมวางแผนในการพัฒนาหมู่บ้านอย่างต่อเนื่อง	3.70	0.99	มาก
รวม		3.60	0.87	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.12 พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามด้านการร่วมติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก (ค่าเฉลี่ย 3.60) เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนทั้งในเรื่องความต้องการมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินในการจัดกิจกรรมและโครงการการบริหารการพัฒนาของหมู่บ้านไปร่วมวางแผนในการพัฒนาหมู่บ้านอย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 3.70) อยู่ในระดับมาก แต่ไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการตรวจติดตามกระบวนการทำงานในหมู่บ้าน การแก้ไขของเจ้าหน้าที่หน่วยงานรัฐ ผู้นำหมู่บ้าน อบต. อำเภอ ถึงแม้จะอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.45) แต่อยู่ในระดับค่าเฉลี่ยต่ำสุด

4.4 การปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชน

การวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ ได้แก่ จังหวัดแพร่ น่าน และแม่ฮ่องสอน มีผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

4.4.1 กิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน

การวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนทั้ง 6 ด้าน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

4.4.1.1 ระดับการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน

โดยภาพรวมและรายด้าน

ตารางที่ 4.13 แสดงระดับการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน โดยภาพรวม

การปฏิบัติกิจกรรมความพอเพียง	Mean	S.D.	ระดับ
ด้านการลดรายจ่าย	3.98	0.72	มาก
ด้านการเพิ่มรายได้	3.92	0.66	มาก
ด้านการออม	3.93	0.72	มาก
ด้านการดำรงชีวิต	4.00	0.70	มาก
ด้านการใช้การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	4.06	0.69	มาก
ด้านการเอื้ออาทร เกื้อกูลต่อกัน	3.97	0.74	มาก
รวม	3.98	0.61	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.13 พบว่า ระดับการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน โดยภาพรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก (ค่าเฉลี่ย 3.98) เมื่อพิจารณาตามรายด้านพบว่า ส่วนใหญ่ประชาชนมีการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้

- 1) ด้านการใช้ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม (ค่าเฉลี่ย 4.06)
- 2) ด้านการดำรงชีวิต (ค่าเฉลี่ย 4.00)
- 3) ด้านการลดรายจ่าย (ค่าเฉลี่ย 3.98)
- 4) ด้านการเอื้ออาทร เกื้อกูลต่อกัน (ค่าเฉลี่ย 3.97)
- 5) ด้านการออม (ค่าเฉลี่ย 3.93)

6) ด้านการเพิ่มรายได้ (ค่าเฉลี่ย 3.92)

ชี้ให้เห็นว่า ประชาชนมีการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนกับวิถีชีวิตอย่างจริงจัง โดยเฉพาะการใช้ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม การใช้จ่ายที่ไม่ฟุ่มเฟือย และการเอื้ออาทรต่อกันเป็นสำคัญ

4.4.1.2 ระดับการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน

จำแนกตามด้านการลดรายจ่าย

ตารางที่ 4.14 แสดงระดับการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน จำแนกตามด้านการลดรายจ่าย

ข้อ	ด้านการลดรายจ่าย	Mean	S.D.	ระดับ
1	มีการวางแผนก่อนเดินทางไปทำงานหรือทำกิจธุระ	4.07	0.90	มาก
2	มีการผลิตเครื่องอุปโภค บริโภคใช้เองในครอบครัว เช่น ไม้ถูพื้น ผ้าถูพื้น ผ้าเช็ดเท้า น้ำยาล้างจาน เป็นต้น	4.03	0.83	มาก
3	การซ่อมแซมสิ่งของต่าง ๆ และเครื่องใช้ที่ชำรุดเองในครอบครัว	3.78	0.85	มาก
4	มีการจัดทำบัญชีรายรับ รายจ่ายของตัวเองและครอบครัวในแต่ละเดือน	3.96	0.95	มาก
5	ลดการใช้จ่ายในสิ่งที่ไม่จำเป็นหรือสินค้าฟุ่มเฟือย	4.05	0.84	มาก
รวม		3.98	0.72	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.14 พบว่า ระดับการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน จำแนกตามด้านการลดรายจ่าย โดยภาพรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก (ค่าเฉลี่ย 3.98) เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ประชาชนมีการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน ในเรื่องมีการวางแผนก่อนเดินทางไปทำงานหรือทำกิจธุระ (ค่าเฉลี่ย 4.07) อยู่ในระดับปฏิบัติมาก แต่จะลดลงเมื่อมีการซ่อมแซมสิ่งของต่าง ๆ และเครื่องใช้ที่ชำรุดเองในครอบครัว (ค่าเฉลี่ย 3.78) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดแต่ยังอยู่ในระดับปฏิบัติมากเช่นกัน

4.4.1.3 ระดับการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน จำแนกตามด้านการเพิ่มรายได้

ตารางที่ 4.15 แสดงระดับการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน จำแนกตามด้านการเพิ่มรายได้

ข้อ	ด้านการเพิ่มรายได้	Mean	S.D.	ระดับ
1	การมีรายได้เสริมเพิ่มขึ้นให้กับตนเองและครอบครัว โดยการประกอบอาชีพเสริม	3.82	0.87	มาก
2	การมีส่วนร่วมในการสร้างอาชีพเสริมให้ตนเองและเข้าร่วมกลุ่มกับชุมชนในกลุ่มแม่บ้าน กลุ่มอาชีพของชุมชน หรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่จัดขึ้น	3.87	0.87	มาก
3	การพยายามช่วยเหลือครอบครัวด้วยปลูกพืชในครัวเรือน และรู้จักประหยัดมัธยัสถ์ พึ่งพาตนเอง และสร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว	4.02	0.89	มาก
4	เมื่อใดก็ตามที่ทราบข่าวการฝึกอาชีพให้กับคนในชุมชน ท่านยินดีที่จะเข้าร่วมฝึกอาชีพเพื่อสร้างรายได้เสมอ	4.03	0.84	มาก
5	มีการวางแผนเพื่อที่จะลงทุนทำกิจการ หรือสร้างอาชีพให้กับตนเองและครอบครัว	3.88	0.73	มาก
รวม		3.92	0.66	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.15 พบว่า ระดับการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน จำแนกตามด้านการเพิ่มรายได้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก (ค่าเฉลี่ย 3.92) เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ประชาชนมีการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน ในเรื่องเมื่อใดก็ตามที่ทราบข่าวการฝึกอาชีพให้กับคนในชุมชน ท่านยินดีที่จะเข้าร่วมฝึกอาชีพเพื่อสร้างรายได้เสมอ (ค่าเฉลี่ย 4.03) และใกล้เคียงกับการพยายามช่วยเหลือครอบครัวด้วยปลูกพืชในครัวเรือน และรู้จักประหยัดมัธยัสถ์ พึ่งพาตนเองและสร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว (ค่าเฉลี่ย 4.02) อยู่ในระดับปฏิบัติมาก แต่ลดลงเมื่อจะมีรายได้เสริมเพิ่มขึ้นให้กับตนเองและครอบครัว โดยการประกอบอาชีพเสริม (ค่าเฉลี่ย 3.82) อยู่ในระดับมากแต่ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

4.4.1.4 ระดับการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน จำแนกตามด้านการออม

ตารางที่ 4.16 แสดงระดับการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน จำแนกตามด้านการออม

ข้อ	ด้านการออม	Mean	S.D.	ระดับ
1	การมีเงินสำหรับเก็บออมไว้สำหรับอนาคตที่เป็นของตนเองและครอบครัว	4.02	0.91	มาก
2	การมีการทำประกันชีวิตไว้สำหรับอนาคตของตนเองและครอบครัว	3.96	0.89	มาก
3	การมีส่วนร่วมและเป็นสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์ สหกรณ์ กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง หรือกลุ่มอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการออมและปันผล	3.82	0.81	มาก
4	มีการวางแผนในการใช้จ่ายเงินของตนเองและครอบครัว	3.90	0.88	มาก
5	การมีเงินเหลือจากการใช้จ่ายประจำเดือน ทานนำไปเก็บออมเสมอ	3.96	0.92	มาก
รวม		3.93	0.72	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.16 พบว่า ระดับการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน จำแนกตามด้านการออม โดยภาพรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก (ค่าเฉลี่ย 3.93) เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ประชาชนมีการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน ในเรื่องการมีเงินสำหรับเก็บออมไว้สำหรับอนาคตที่เป็นของตนเองและครอบครัว (ค่าเฉลี่ย 4.02) แต่ไม่ค่อยเลือกมีส่วนร่วมและเป็นสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์ สหกรณ์ กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง หรือกลุ่มอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการออมและปันผลนักมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (ค่าเฉลี่ย 3.82) ถึงอย่างไรยังอยู่ในระดับการปฏิบัติมากเช่นกัน

4.4.1.5 ระดับการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน จำแนกตามด้านการดำรงชีวิต

ตารางที่ 4.17 แสดงระดับการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน จำแนกตามด้านการดำรงชีวิต

ข้อ	ด้านการดำรงชีวิต	Mean	S.D.	ระดับ
1	การยึดมั่นและปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนา	4.01	0.88	มาก
2	มีการจัดทำบัญชีค่าใช้จ่ายและบัญชีครัวเรือน	3.95	0.90	มาก
3	มีการค้นคว้า หาข้อมูล ใฝ่เรียนรู้ สืบค้นข่าวสารบ้านเมือง เพื่อให้ตนเองและครอบครัวก้าวทันเหตุการณ์เสมอ	3.92	0.86	มาก
4	การยึดหลักความเป็นประชาธิปไตยและความมีเหตุผลในการดำรงชีวิตประจำวัน	4.04	0.86	มาก
5	การประกอบอาชีพของท่านและสมาชิกในครอบครัวเป็นอาชีพที่สุจริต ไม่เบียดเบียนผู้อื่น รู้จักพอประมาณ และไม่ลงทุนเกินตัว	4.07	0.82	มาก
รวม		4.00	0.70	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.17 พบว่า ระดับการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน จำแนกตามด้านการดำรงชีวิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก (ค่าเฉลี่ย 4.00) เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ประชาชนมีการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน ในเรื่องการประกอบอาชีพของท่านและสมาชิกในครอบครัวเป็นอาชีพที่สุจริต ไม่เบียดเบียนผู้อื่น รู้จักพอประมาณและไม่ลงทุนเกินตัว (ค่าเฉลี่ย 4.07) แต่ประชาชนยังให้ความสำคัญในการปฏิบัติน้อยในเรื่องการค้นคว้า หาข้อมูล ใฝ่เรียนรู้ สืบค้นข่าวสารบ้านเมืองเพื่อให้ตนเองและครอบครัวก้าวทันเหตุการณ์เสมอ ถึงแม้ว่าจะอยู่ในระดับมากก็ตาม (ค่าเฉลี่ย 3.92) แต่ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

4.4.1.6 ระดับการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน
 จำแนกตามด้านการใช้และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 ตารางที่ 4.18 แสดงระดับการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน จำแนก
 ตามด้านการใช้และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ข้อ	ด้านการใช้และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	Mean	S.D.	ระดับ
1	การปิดเครื่องใช้ไฟฟ้าเสมอเมื่อออกจากบ้านหรือไม่ได้ใช้ ประโยชน์	4.16	0.86	มาก
2	ถ้าหากเครื่องใช้ไฟฟ้าเสียหายท่านจะซ่อมก่อนเสมอแล้วนำ กลับมาใช้งานอีกครั้ง โดยจะไม่เลือกที่จะทิ้งแล้วซื้อ ใหม่	3.99	0.88	มาก
3	มีการกำจัดขยะ และของเสียอย่างถูกวิธี (แยกขยะ)	3.99	0.80	มาก
4	การเข้าร่วมกิจกรรมการดูแลแม่น้ำ ลำคลอง และการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของชุมชนที่จัดขึ้น	4.07	0.90	มาก
5	การเลือกซื้อสินค้าอุปโภค บริโภคที่คำนึงถึงการไม่ส่ง ผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม หรือคำนึงถึงการช่วยลดภาวะ โลกร้อน	4.10	0.86	มาก
รวม		4.06	0.69	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.18 พบว่า ระดับการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงใน
 ระดับบุคคลและครัวเรือน จำแนกตามด้านการใช้และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 โดยภาพรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก (ค่าเฉลี่ย 4.06) เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ประชาชนมี
 การปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน ในเรื่องการปิดเครื่องใช้ไฟฟ้าเสมอ
 เมื่อออกจากบ้านหรือไม่ได้ใช้ประโยชน์ (ค่าเฉลี่ย 4.16) แต่จะมีการกำจัดขยะ และของเสียอย่างถูกวิธี
 (แยกขยะ) และถ้าหากเครื่องใช้ไฟฟ้าเสียหายท่านจะซ่อมก่อนเสมอแล้วนำกลับมาใช้งานอีกครั้ง โดย
 จะไม่เลือกที่จะทิ้งแล้วซื้อใหม่ ไม่ค่อยให้ความสำคัญนัก มีค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุดแต่ยังอยู่ในระดับมาก
 เช่นกัน (ค่าเฉลี่ย 3.99)

4.4.1.7 ระดับการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน จำแนกตามด้านการเอื้ออาทร เกื้อกูลต่อกัน

ตารางที่ 4.19 แสดงระดับการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน จำแนกตามด้านการเอื้ออาทร เกื้อกูลต่อกัน

ข้อ	ด้านการเอื้ออาทร เกื้อกูลต่อกัน	Mean	S.D.	ระดับ
1	การเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาของชุมชนเสมอ	4.03	0.92	มาก
2	การร่วมทำบุญในวันสำคัญของศาสนา และบริจาคทุนทรัพย์(เงิน)ให้แก่ผู้ยากไร้ (ทำทาน)เสมอ	4.00	0.95	มาก
3	เมื่อถึงกิจกรรมสำคัญทางศาสนาของทางวัด/โบสถ์/มัสยิด ท่านและครอบครัวเข้าไปช่วยเหลือและร่วมทำงานกับผู้อื่น	3.89	0.87	มาก
4	การบริจาคสิ่งของที่ไม่จำเป็นในการใช้ประโยชน์แล้วให้แก่ผู้อื่น (เช่นเครื่องใช้สอย หนังสือ วารสาร เป็นต้น)	3.95	0.98	มาก
5	เมื่อมีโอกาสท่านให้คำแนะนำเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง และแนวทางการดำรงชีพอย่างพอเพียงแก่สมาชิกในครอบครัว กลุ่มเพื่อน และญาติพี่น้องเสมอ	3.95	0.90	มาก
รวม		3.97	0.74	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.19 พบว่า ระดับการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน จำแนกตามด้านการเอื้ออาทร เกื้อกูลต่อกัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก (ค่าเฉลี่ย 3.97) เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ประชาชนมีการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน ในเรื่องการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาของชุมชนเสมอ (ค่าเฉลี่ย 4.03) รองลงมาคือ ท่านร่วมทำบุญในวันสำคัญของศาสนา และบริจาคทุนทรัพย์(เงิน)ให้แก่ผู้ยากไร้ (ทำทาน)เสมอ (ค่าเฉลี่ย 4.00) แต่จะน้อยลงเมื่อถึงกิจกรรมสำคัญทางศาสนาของทางวัด/โบสถ์/มัสยิด ท่านและครอบครัวเข้าไปช่วยเหลือและร่วมทำงานกับผู้อื่น (ค่าเฉลี่ย 3.89)

4.4.2 การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน

การวิเคราะห์ระดับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนทั้ง 6 ด้านดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

4.4.2.1 ระดับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน โดยภาพรวมและรายด้าน

ตารางที่ 4.20 แสดงระดับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน โดยภาพรวม

การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน	Mean	S.D.	ระดับ
ด้านจิตใจ	4.20	0.74	มากบ่อยครั้ง
ด้านเศรษฐกิจ	4.05	0.73	มากบ่อยครั้ง
ด้านสังคม	3.87	0.76	มากบ่อยครั้ง
ด้านเทคโนโลยี	3.82	0.77	มากบ่อยครั้ง
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.06	0.76	มากบ่อยครั้ง
“พอ” พัฒนาตนเอง ไม่เบียดเบียนและพึงพอใจในชีวิตที่พอเพียง	4.10	0.70	มากบ่อยครั้ง
รวม	4.02	0.59	มากบ่อยครั้ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.20 พบว่า ระดับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน โดยภาพรวมอยู่ในระดับการประยุกต์ใช้มากบ่อยครั้ง (ค่าเฉลี่ย 4.02) เมื่อพิจารณาตามรายด้านพบว่า ส่วนใหญ่ประชาชนมีการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนอยู่ในระดับการประยุกต์ใช้มากบ่อยครั้ง เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้

- 1) ด้านจิตใจ (ค่าเฉลี่ย 4.20)
- 2) “พอ” พัฒนาตนเอง ไม่เบียดเบียนและพึงพอใจในชีวิตที่พอเพียง (ค่าเฉลี่ย 4.10)
- 3) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ค่าเฉลี่ย 4.06)
- 4) ด้านเศรษฐกิจ (ค่าเฉลี่ย 4.05)
- 5) ด้านสังคม (ค่าเฉลี่ย 3.87)
- 6) ด้านเทคโนโลยี (ค่าเฉลี่ย 3.82)

ชี้ให้เห็นว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีการประยุกต์ใช้เริ่มจากด้านจิตใจและความรู้สึกพัฒนาตนเองรวมถึงด้านเศรษฐกิจปากท้อง สังคมและสิ่งแวดล้อมต่อไป

4.4.2.2 ระดับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน จำแนกตามด้านจิตใจ

ตารางที่ 4.21 แสดงระดับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน จำแนกตามด้านจิตใจ

ข้อ	ด้านจิตใจ	Mean	S.D.	ระดับ
1	การมีความตั้งมั่นยึดมั่นในการดำรงชีพด้วยความพอเพียงและพึ่งตนเองให้มากที่สุด	4.23	0.85	มากที่สุดทุกครั้ง
2	ความทู่แท้ต่อสู้อย่างมีความอดทนอุทิศสาคะกับความยากลำบากในชีวิต	4.10	0.77	มากบ่อยครั้ง
3	ท่านและสมาชิกในครอบครัวยึดมั่นในการประกอบอาชีพที่สุจริตเสมอ ถึงแม้ว่าครอบครัวจะตกอยู่ในภาวะลำบากและขาดแคลน	4.28	0.87	มากที่สุดทุกครั้ง
รวม		4.20	0.74	มากบ่อยครั้ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.21 พบว่า ระดับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน จำแนกตามด้านจิตใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับการประยุกต์ใช้มากบ่อยครั้ง (ค่าเฉลี่ย 4.20) เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ประชาชนยึดมั่นในการประกอบอาชีพที่สุจริตเสมอ ถึงแม้ว่าครอบครัวจะตกอยู่ในภาวะลำบากและขาดแคลน (ค่าเฉลี่ย 4.28) และการมีความตั้งมั่นยึดมั่นในการดำรงชีพด้วยความพอเพียงและพึ่งตนเองให้มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.23) ระดับการประยุกต์ใช้มากที่สุดทุกครั้ง

4.4.2.3 ระดับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและ ครัวเรือน จำแนกตามด้านเศรษฐกิจ

ตารางที่ 4.22 แสดงระดับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและ
ครัวเรือน จำแนกตามด้านเศรษฐกิจ

ข้อ	ด้านเศรษฐกิจ	Mean	S.D.	ระดับ
1	มีการวางแผนใช้เงินพอเพียงในการใช้จ่ายสำหรับ ตนเองในแต่ละวัน	4.07	0.87	มากบ่อยครั้ง
2	มีอาหารการกินครบทุกมื้อ ไม่อดอยากหรือขาดสนใน การดำรงชีพ	3.99	0.82	มากบ่อยครั้ง
3	มีการกำหนดจำนวนเงินไว้อย่างเพียงพอสำหรับการใช้ จ่ายของครอบครัวทุกเดือน	4.08	0.85	มากบ่อยครั้ง
รวม		4.05	0.73	มากบ่อยครั้ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.22 พบว่า ระดับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของ
เศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน จำแนกตามด้านเศรษฐกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ
การประยุกต์ใช้มากบ่อยครั้ง (ค่าเฉลี่ย 4.05) เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ประชาชนมักมีการ
กำหนดจำนวนเงินไว้อย่างเพียงพอสำหรับการใช้จ่ายของครอบครัวทุกเดือน (ค่าเฉลี่ย 4.08) และมี
การวางแผนใช้เงินพอเพียงในการใช้จ่ายสำหรับตนเองในแต่ละวัน (ค่าเฉลี่ย 4.07) ระดับการ
ประยุกต์ใช้มากบ่อยครั้ง

4.4.2.4 ระดับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและ ครัวเรือน จำแนกตามด้านสังคม

ตารางที่ 4.23 แสดงระดับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและ
ครัวเรือน จำแนกตามด้านสังคม

ข้อ	ด้านสังคม	Mean	S.D.	ระดับ
1	มีการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ท่านชุมชนจัดขึ้น เช่น กิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา กิจกรรมวันพ่อ แม่ วัน เด็ก เป็นประจำ	3.89	0.90	มากบ่อยครั้ง
2	มีการร่วมบริจาคสิ่งของ ทุนทรัพย์(เงิน) ทรัพย์สินที่ไม่ใช่ แล้วให้แก่ผู้อื่น	3.88	0.87	มากบ่อยครั้ง
3	ท่านและครอบครัวเข้าร่วมการกิจกรรมพัฒนาที่ทางชุมชน	3.85	0.96	มากบ่อยครั้ง
รวม		3.87	0.76	มากบ่อยครั้ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.23 พบว่า ระดับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน จำแนกตามด้านสังคมโดยภาพรวมอยู่ในระดับการประยุกต์ใช้บ้างบางครั้ง (ค่าเฉลี่ย **3.87**) เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ประชาชนมีการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ท่านชุมชนจัดขึ้น เช่น กิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา กิจกรรมวันพ่อ แม่ วันเด็ก เป็นประจำ (ค่าเฉลี่ย 3.89) และมีการร่วมบริจาคสิ่งของ ทุนทรัพย์(เงิน) ทรัพย์สินที่ไม่ใช่แล้วให้แก่ผู้อื่น (ค่าเฉลี่ย 3.88) ระดับการประยุกต์ใช้มากบ่อยครั้ง

4.4.2.5 ระดับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและ ครัวเรือน จำแนกตามด้านเทคโนโลยี

ตารางที่ 4.24 แสดงระดับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและ
ครัวเรือน จำแนกตามด้านเทคโนโลยี

ข้อ	ด้านเทคโนโลยี	Mean	S.D.	ระดับ
1	การเลือกใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเหมาะสมกับความ ต้องการใช้และฐานะทางการเงินเท่านั้น	3.68	1.22	มากบ่อยครั้ง
2	ครอบครัวของท่านมีอุปกรณ์เครื่องใช้สอยที่เป็นเทคโนโลยี ครบสมบูรณ์เหมาะสมกับรายได้และฐานะของตนเอง	3.85	0.82	มากบ่อยครั้ง
3	สมาชิกในครอบครัวของท่านใช้เทคโนโลยีที่จำเป็นต่อการ ดำรงชีวิตของทุกคนในครอบครัว	3.92	0.97	มากบ่อยครั้ง
รวม		3.82	0.77	มากบ่อยครั้ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.24 พบว่า ระดับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของ
เศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน จำแนกตามด้านเทคโนโลยี โดยภาพรวมอยู่ในระดับ
การประยุกต์ใช้มากบ่อยครั้ง (ค่าเฉลี่ย 3.82) เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า สมาชิกในครอบครัวมี
การใช้เทคโนโลยีที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของทุกคนในครอบครัว มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 3.92) อยู่
ในระดับการประยุกต์ใช้มากบ่อยครั้ง

4.4.2.6 ระดับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน จำแนกตามด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 4.25 แสดงระดับการการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน จำแนกตามด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ข้อ	ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	Mean	S.D.	ระดับ
1	การใช้ทรัพยากรที่มีเหลือใช้แล้วในบ้านมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ ในครัวเรือน เช่น การผ้าถูพื้น ไม้ถูพื้น โตะ แก้ว เป็นต้น	4.08	0.93	มากบ่อยครั้ง
2	ความนิยมเลือกใช้วัสดุสิ่งของที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมและช่วยลดภาวะโลกร้อน	4.05	0.83	มากบ่อยครั้ง
3	เมื่อมีโอกาสครอบครัวท่านกับเพื่อนบ้านมักจะเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์อนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมของชุมชนและสังคม	4.06	0.91	มากบ่อยครั้ง
รวม		4.06	0.76	มากบ่อยครั้ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.25 พบว่า ระดับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน จำแนกตามด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับการประยุกต์ใช้มากบ่อยครั้ง (ค่าเฉลี่ย 4.06) เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ประชาชนมีการใช้ทรัพยากรที่มีเหลือใช้แล้วในบ้านมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ ในครัวเรือน เช่น การผ้าถูพื้น ไม้ถูพื้น โตะ แก้ว เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 4.08) อยู่ในระดับการประยุกต์ใช้มากบ่อยครั้ง

4.4.2.7 ระดับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและ
 ครัวเรือน จำแนกตามด้าน“พอ” พัฒนาตนเอง ไม่เบียดเบียนและพึงพอใจในชีวิตที่พอเพียง
 ตารางที่ 4.26 แสดงระดับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและ
 ครัวเรือน จำแนกตามด้าน“พอ” พัฒนาตนเอง ไม่เบียดเบียนและพึงพอใจในชีวิตที่
 พอเพียง

ข้อ	ด้าน“พอ” พัฒนาตนเอง ไม่เบียดเบียนและพึงพอใจใน ชีวิตที่พอเพียง	Mean	S.D.	ระดับ
1	การได้ยึดความประหยัด และลดความฟุ่มเฟือยกับการใช้ ชีวิตประจำวัน	4.14	0.83	มากบ่อยครั้ง
2	การร่วมกันวางแผนชีวิต ตระหนักกับการพัฒนาตนเอง การพึ่งตนเองโดยเรียนรู้ที่จะอยู่กับคำว่า “พอ” เสมอ	4.13	0.86	มากบ่อยครั้ง
3	การปฏิบัติตนในแนวทางที่ดี ลดละสิ่งชั่ว ประพฤติตนตาม หลักธรรมทางศาสนาอยู่เสมอ	4.03	0.82	มากบ่อยครั้ง
รวม		4.10	0.70	มากบ่อยครั้ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.26 พบว่า ระดับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของ
 เศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน จำแนกตามด้าน“พอ” พัฒนาตนเอง ไม่เบียดเบียน
 และพึงพอใจในชีวิตที่พอเพียง โดยภาพรวมอยู่ในระดับการประยุกต์ใช้มากบ่อยครั้ง (ค่าเฉลี่ย 4.10)
 เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ประชาชนได้ยึดความประหยัด และลดความฟุ่มเฟือยกับการใช้
 ชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 4.14) และการร่วมกันวางแผนชีวิต ตระหนักกับการพัฒนา
 ตนเอง การพึ่งตนเองโดยเรียนรู้ที่จะอยู่กับคำว่า “พอ” เสมอ (ค่าเฉลี่ย 4.08) รองลงมาแต่อยู่ในระดับ
 การประยุกต์ใช้มากบ่อยครั้งค่อนข้างมากที่สุดทุกครั้ง

4.4.3 การดำรงชีวิตประจำวันของประชาชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การวิเคราะห์ระดับการดำรงชีวิตแบบพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนใน 3 จังหวัดภาคเหนือ ได้แก่ แพร่ น่าน และแม่ฮ่องสอน ซึ่งเป็นหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง หมู่บ้านต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง ผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.27 แสดงระดับการดำรงชีวิตแบบพอเพียงในชีวิตประจำวัน

ข้อ	ข้อความ/คำถาม	Mean	S.D.	ระดับ
1	การสวดมนต์ไหว้พระก่อนนอนทุกวัน มีเวลาสำรวจตัวเองในการดำรงชีวิตในแต่ละวันอย่างสงบและมีสติ	7.19	1.92	ปานกลาง
2	การวางแผนทั้งเรื่องค่าใช้จ่าย ระยะเวลา ะทาง ช่องทางการเดินทางก่อนออกเดินทางจากบ้าน ไปทำงาน หรือไปในสถานที่เป้าหมายต่าง ๆ เสมอ	7.63	1.41	ปานกลางค่อนข้างสูง
3	การทำงานทุกอย่างในชีวิตประจำวันของท่าน จะยึดหลักการพึ่งตนเองเสมอ	7.66	1.59	ปานกลางค่อนข้างสูง
4	มีการวางแผนใช้จ่ายเงินสำหรับจับจ่ายใช้สอย ซื่อของที่จำเป็นสำหรับตนเองและครอบครัวในแต่ละวัน	7.60	1.46	ปานกลางค่อนข้างสูง
5	การรู้จักประหยัดเงินที่มีอยู่ในแต่ละวันว่าต้องซื้อเฉพาะของที่จำเป็น ไม่ใช้จ่ายของที่ฟุ่มเฟือย	7.70	1.49	ปานกลางค่อนข้างสูง
6	ครอบครัวมีเงินออมสำหรับไว้ใช้ในอนาคต	7.42	1.54	ปานกลางค่อนข้างสูง
7	การทำความสะอาดและจัดบ้านให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยน่าอยู่ทุกวัน (เห็นอะไรที่ไม่สะอาดหรือรกรุงรัง ท่านจะจัดการทำความสะอาดทันทีไม่ปล่อยให้ทิ้งไว้)	7.68	1.36	ปานกลางค่อนข้างสูง
8	การดูแลความเรียบร้อยเฉพาะห้องนอน ห้องครัว ห้องน้ำทุกวัน	7.60	1.45	ปานกลางค่อนข้างสูง
9	ที่บ้านมีการปลูกผักสวนครัว และผลไม้ไว้ทานเอง	7.48	1.66	ปานกลางค่อนข้างสูง
10	มีการพบปะสังสรรค์กับเพื่อน ๆ เสมอ	7.52	1.56	ปานกลางค่อนข้างสูง
11	มีการติดตามข่าวสารบ้านเมืองเป็นประจำ	7.60	1.69	ปานกลางค่อนข้างสูง

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ/คำถาม	Mean	S.D.	ระดับ
12	การศึกษาหาความรู้ทั่วไปที่จะช่วยให้รู้การเปลี่ยนแปลงของสังคมที่จะเป็นภูมิคุ้มกันให้กับท่านและครอบครัวเสมอ	7.66	1.38	ปานกลางค่อนข้างสูง
13	เมื่อมีปัญหาหรือเกิดความไม่เข้าใจทุกคนจะหาคำปรึกษาและร่วมช่วยกันแก้ไขปัญหา	7.76	1.50	ปานกลางค่อนข้างสูง
14	สมาชิกครอบครัวทุกคนมีชั่วโมงพักผ่อนอย่างอุดมสมบูรณ์	7.84	1.63	ปานกลางค่อนข้างสูง
15	มีการร่วมกินข้าวอย่างพร้อมเพรียง อยู่กันอย่างพร้อมหน้า	7.85	1.62	ปานกลางค่อนข้างสูง
16	การใช้สิ่งของในบ้านอย่างคุ้มค่า เช่น recycle reuse reduce กับสิ่งของเหลือใช้ในบ้านประจำ เช่น เสื้อผ้า ขาดนำมาทำไม้ถูพื้น ผ้าเช็ดเท้า ผ้าเช็ดพื้น ใช้กระดาษสองหน้าให้คุ้มค่าเป็นต้น	7.57	1.43	ปานกลางค่อนข้างสูง
17	ครอบครัวมีการจัดการแยกขยะไว้สำหรับใช้ประโยชน์	7.84	1.49	ปานกลางค่อนข้างสูง
18	เวลาใช้ประโยชน์จากเครื่องใช้ไฟฟ้าแล้ว เช่น โทรทัศน์ วีดีโอ คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก ปริ้นเตอร์ มีการถอดสายปลั๊กทุกครั้ง	8.16	1.63	มาก
19	ก่อนออกจากบ้านท่านปิดไฟฟ้าและเครื่องใช้ไฟฟ้าเสมอ	8.32	1.39	มากที่สุด
20	ครอบครัวมีการทำบุญใส่บาตรหรือบริจาคทานเสมอ	8.36	1.70	มากที่สุด
รวม		7.72	1.06	ปานกลางค่อนข้างสูง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตารางที่ 4.27 พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ใน 3 จังหวัดภาคเหนือ ได้แก่ จังหวัดแพร่ น่าน และแม่ฮ่องสอน มีการดำรงชีวิตแบบพอเพียงในชีวิตประจำวันไม่แตกต่างกันนักโดยประชาชนและครอบครัวมีการทำบุญใส่บาตรหรือบริจาคทานเสมอ (จากคะแนนเต็ม 10 ได้คะแนนเฉลี่ย 8.36) เมื่อก่อนออกจากบ้านท่านปิดไฟฟ้าและเครื่องใช้ไฟฟ้าเสมอ (จากคะแนนเต็ม 10 ได้คะแนนเฉลี่ย 8.32) และเมื่อเวลาใช้ประโยชน์จากเครื่องใช้ไฟฟ้าแล้ว เช่น โทรทัศน์ วีดีโอ

คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก ปริ้นเตอร์ มีการถอดสายปลั๊กทุกครั้ง (จากคะแนนเต็ม 10 ได้คะแนนเฉลี่ย 8.16) ประชาชนเห็นพ้องต้องกันว่าอะไรที่จะทำให้เสียค่าใช้จ่ายและเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัยเมื่อไม่อยู่บ้านหรือใช้เสร็จมักจะถอดปลั๊กหรือประหยัดไฟฟ้านั่นเอง

4.5 การเปรียบเทียบเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างจำแนกตามปัจจัยพื้นฐานบุคคล

4.5.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ

4.5.1.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามเพศ

ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามเพศ

การมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามเพศ	เพศชาย		เพศหญิง		t	Sig.
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	3.58	0.78	3.57	0.80	-0.188	0.851

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามเพศ โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ประชาชนที่เป็นผู้ชายและผู้หญิงมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ ไม่แตกต่างกัน

4.5.1.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามอายุ

ตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามอายุ

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามอายุ	ระหว่างกลุ่ม	14.800	3	4.933	8.115	0.000*
	ภายในกลุ่ม	727.070	1196	0.608		
	รวม	741.871	1199			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.29 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามอายุ โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ แตกต่างกัน โดยประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไปมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมมากกว่าประชาชนที่มีอายุไม่เกิน 50 ปีอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.000

4.5.1.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามสถานภาพสมรส

ตารางที่ 4.30 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามสถานภาพสมรส

การมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามสถานภาพสมรส	โสด/หย่าร้าง		สมรส/แยกกันอยู่		t	Sig.
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	3.62	0.74	3.55	0.81	1.357	0.175

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.30 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามสถานภาพสมรส โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ประชาชนที่มีสถานะภาพโสดหรือหย่าร้าง และสมรสมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ ไม่แตกต่างกัน

4.5.1.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.31 การเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามระดับการศึกษา

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	42.554	3	14.185	24.336	0.000*
	ภายในกลุ่ม	691.278	1186	0.583		
	รวม	733.832	1189			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.31 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าประชาชนที่เรียนจบการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไปมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ มากกว่าทุกระดับการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000

4.5.1.5 การเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนา
ชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามอาชีพ
ตารางที่ 4.32 การเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลด
ความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามอาชีพ

การเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมใน การบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อม ล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัด ภาคเหนือ จำแนกตามอาชีพ	ภาคเกษตรกรรม		นอกเกษตรกรรม		t	Sig.
	(ชาวนา ชาวไร่ ชาวสวน ประมง ปศุสัตว์ เลี้ยงสัตว์)		(ราชการ ธุรกิจ ส่วนตัว ลูกจ้าง เอกชน อื่น ๆ)			
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	3.61	0.90	3.60	0.71	0.267	0.789

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.32 การเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมในการบริหาร
การพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตาม
อาชีพ โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ประชาชนที่ประกอบอาชีพภาค
เกษตรกรรม (ชาวนา ชาวไร่ ชาวสวน ประมง ปศุสัตว์ เลี้ยงสัตว์)และอาชีพนอกเกษตรกรรม (ราชการ
ธุรกิจส่วนตัว ลูกจ้างเอกชน อื่น ๆ) มีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ
ทางสังคมในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ ไม่แตกต่างกัน

4.5.1.6 การเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนา
ชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามระยะเวลา
ที่อยู่อาศัยในพื้นที่/ชุมชน/หมู่บ้าน

ตารางที่ 4.33 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลด
ความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตาม
ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่ ชุมชน หรือหมู่บ้าน

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนา ชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่ ชุมชน หรือหมู่บ้าน	ระหว่างกลุ่ม	17.762	2	8.881	14.644	0.000*
	ภายในกลุ่ม	718.635	1185	0.606		
	รวม	736.396	1187			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.33 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมใน
การบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ
จำแนกตามระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่ ชุมชน หรือหมู่บ้าน โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวน
ทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ประชาชนที่มีระยะเวลาที่อยู่
อาศัยในพื้นที่ ชุมชนหรือหมู่บ้านไม่เกิน 50 ปีมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความ
เหลื่อมล้ำทางสังคมใน 3 จังหวัดภาคเหนือมากกว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านหรือชุมชนมากกว่า
50 ปีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000

4.5.1.7 การเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนา
ชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามรายได้ต่อ
เดือน

ตารางที่ 4.34 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลด
ความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามรายได้
ต่อเดือน

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ	ระหว่างกลุ่ม	36.888	2	18.444	31.764	0.000*
	ภายในกลุ่ม	671.246	1156	0.581		
	รวม	708.134	1158			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.34 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 20,001 บาทขึ้นไปมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมใน 3 จังหวัดภาคเหนือมากกว่าประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 20,000 บาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000

4.5.1.8 การเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนา
ชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามรายจ่าย
ต่อเดือน

ตารางที่ 4.35 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลด
ความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามรายจ่าย
ต่อเดือน

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนา ชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามรายจ่ายต่อเดือน	ระหว่างกลุ่ม	86.309	3	28.770	53.145	0.000*
	ภายในกลุ่ม	622.545	1150	0.541		
	รวม	708.854	1153			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.35 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมใน
การบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ
จำแนกตามรายจ่ายต่อเดือน โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่
ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าประชาชนที่มีรายจ่ายต่อเดือนตั้งแต่ 15,001 บาทขึ้นไปมีส่วน
ร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมใน 3 จังหวัดภาคเหนือมากกว่าผู้ที่
มีรายจ่ายไม่เกิน 15,000 บาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000

4.5.1.9 การเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

ตารางที่ 4.36 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	32.091	2	16.045	26.812	0.000*
	ภายในกลุ่ม	689.999	1153	0.598		
	รวม	722.090	1155			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.36 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าประชาชนที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวไม่เกิน 4 คนมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ มากกว่าครอบครัวที่มีสมาชิกตั้งแต่ 5 คนขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000

4.5.1.10 การเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามตำแหน่งทางสังคม

ตารางที่ 4.37 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามตำแหน่งทางสังคม

การมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามตำแหน่งทางสังคม	ผู้นำชุมชน		ลูกบ้าน		t	Sig.
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	3.45	0.81	3.59	0.78	1.955	0.051

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.37 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามตำแหน่งทางสังคม โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ประชาชนที่ดำรงตำแหน่งทางสังคมที่เป็นผู้นำชุมชนกับผู้ที่เป็นลูกบ้านมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือไม่แตกต่างกัน

4.5.1.11 การเปรียบเทียบความแตกต่างการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม

ตารางที่ 4.38 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม

การมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม	เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม		ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม		t	Sig.
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	3.49	0.77	3.66	0.79	3.792	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.38 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประชาชนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ประชาชนที่ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคมมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ มากกว่าผู้ที่เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 ซึ่งอาจจะเป็นความเหลื่อมล้ำในการเป็นสมาชิกอยู่ในกลุ่มสมาชิก

4.5.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคล และครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ

4.5.2.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามเพศ

ตารางที่ 4.39 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคล และครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามเพศ

การปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามเพศ	เพศชาย		เพศหญิง		t	Sig.
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	3.95	0.62	4.01	0.61	1.897	0.058

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.39 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามเพศ โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ประชาชนที่เป็นผู้ชายและผู้หญิงมีการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงไม่แตกต่างกัน

4.5.2.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามอายุ

ตารางที่ 4.40 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามอายุ

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามอายุ	ระหว่างกลุ่ม	0.748	3	0.249	0.663	0.575
	ภายในกลุ่ม	449.776	1196	0.376		
	รวม	450.523	1199			

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.40 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามอายุ โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียง ไม่แตกต่างกัน

4.5.2.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามสถานภาพสมรส

ตารางที่ 4.41 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามสถานภาพสมรส

การปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามสถานภาพสมรส	โสด/หย่าร้าง		สมรส		t	Sig.
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	4.01	0.60	3.96	0.62	1.398	0.162

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.41 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามสถานภาพสมรส โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ประชาชนที่มีสถานภาพโสดหรือหย่าร้าง และผู้ที่สมรสแล้วหรือแยกกันอยู่มีการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียง ไม่แตกต่างกัน

4.5.2.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.42 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามระดับการศึกษา

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	20.357	3	6.786	18.888	0.000*
	ภายในกลุ่ม	426.099	1186	0.359		
	รวม	446.457	1189			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.42 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาดังแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไปมีการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงมากกว่าทุกระดับการศึกษาย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000

4.5.2.5 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามอาชีพ

ตารางที่ 4.43 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามอาชีพ

การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามอาชีพ	ภาคเกษตรกรรม		นอกเกษตรกรรม		t	Sig.
	(ชาวนา ชาวไร่ ชาวสวน ประมง ปศุสัตว์ เลี้ยงสัตว์)		ส่วนตัว ลูกจ้าง เอกชน อื่น ๆ)			
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	4.11	0.58	3.90	0.62	5.775	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.43 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามอาชีพ โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ประชาชนที่ประกอบอาชีพภาคเกษตรกรรม (ชาวนา ชาวไร่ ชาวสวน ประมง ปศุสัตว์ เลี้ยงสัตว์) มีการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงมากกว่าผู้ที่ประกอบอาชีพนอกเกษตรกรรม (ราชการ ธุรกิจส่วนตัว ลูกจ้างเอกชน อื่น ๆ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000

4.5.2.6 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่/ชุมชน/หมู่บ้าน

ตารางที่ 4.44 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่ ชุมชน หรือหมู่บ้าน

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่ ชุมชน หรือหมู่บ้าน	ระหว่างกลุ่ม	1.303	2	0.652	1.735	0.177
	ภายในกลุ่ม	445.114	1185	0.376		
	รวม	446.417	1187			

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.44 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่ ชุมชน หรือหมู่บ้าน โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ประชาชนที่มีระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่ ชุมชนหรือหมู่บ้านแตกต่างกันมีการปฏิบัติกิจกรรมความพอเพียงไม่แตกต่างกัน

4.5.2.7 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ตารางที่ 4.45 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	ระหว่างกลุ่ม	22.978	2	11.489	32.838	0.000*
	ภายในกลุ่ม	404.449	1156	0.350		
	รวม	427.427	1158			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.45 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 15,001 บาทขึ้นไปมีการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงมากกว่าประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 15,000 บาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000

4.5.2.8 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามรายจ่ายต่อเดือน

ตารางที่ 4.46 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามรายจ่ายต่อเดือน

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามรายจ่ายต่อเดือน	ระหว่างกลุ่ม	80.737	3	26.912	89.911	0.000*
	ภายในกลุ่ม	344.221	1150	0.299		
	รวม	424.959	1153			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.46 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามรายจ่ายต่อเดือน โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าประชาชนที่มีรายจ่ายต่อเดือนแตกต่างกันมีการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงแตกต่างกัน โดยผู้ที่มีรายจ่าย 10,000-15,000บาทมีการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงน้อยกว่าทุกกลุ่มรายจ่ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000

4.5.2.9 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

ตารางที่ 4.47 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	7.623	2	3.812	10.579	0.000*
	ภายในกลุ่ม	415.419	1153	0.360		
	รวม	423.043	1155			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.47 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าประชาชนที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวตั้งแต่ 5 คนขึ้นไปมีการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงน้อยกว่าครอบครัวที่มีสมาชิกไม่เกิน 4 คนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000

4.5.2.10 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามตำแหน่งทางสังคม

ตารางที่ 4.48 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามตำแหน่งทางสังคม

การปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามตำแหน่งทางสังคม	ผู้นำชุมชน		ลูกบ้าน		t	Sig.
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	3.94	0.63	3.99	0.61	0.909	0.364

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.48 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามตำแหน่งทางสังคม โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ประชาชนที่ดำรงตำแหน่งทางสังคมที่เป็นผู้นำชุมชน และแม้แต่ลูกบ้านมีการปฏิบัติกิจกรรมความพอเพียง ไม่แตกต่างกัน

4.5.2.11 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม

ตารางที่ 4.49 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม

การปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม	เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม		ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม		t	Sig.
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	3.89	0.62	4.06	0.60		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.49 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ประชาชนที่เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคมมีการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงน้อยกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000

4.5.2.12 การเปรียบเทียบความแตกต่างการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามการครอบครองที่ดินทำกิน

ตารางที่ 4.50 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามการครอบครองที่ดินทำกิน

การปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามการครอบครองที่ดินทำกิน	เจ้าของที่ดิน		ผู้เช่าที่ดิน		t	Sig.
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	4.05	0.58	4.10	0.56		

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.50 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามการครอบครองที่ดินทำกิน โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ประชาชนที่เป็นเจ้าของที่ดินและเป็นผู้เช่าที่ดินทำกินมีการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียง ไม่แตกต่างกัน

4.5.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ

4.5.3.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามเพศ

ตารางที่ 4.51 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามเพศ

การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัด ภาคเหนือ จำแนกตามเพศ	เพศชาย		เพศหญิง		t	Sig.
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	4.01	0.58	4.02	0.60	0.281	0.778

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.51 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามเพศ โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ประชาชนที่เป็นเพศหญิงและเพศชายมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน ไม่แตกต่างกัน

4.5.3.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามอายุ

ตารางที่ 4.52 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามอายุ

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามอายุ	ระหว่างกลุ่ม	1.053	3	0.351	1.010	0.388
	ภายในกลุ่ม	415.817	1196	0.348		
	รวม	416.870	1199			

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.52 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างของการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามอายุ โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทาง

สถิติ 0.05 พบว่าประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน ไม่แตกต่างกัน

4.5.3.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามสถานภาพสมรส

ตารางที่ 4.53 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามสถานภาพสมรส

การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามสถานภาพสมรส	โสด/หย่าร้าง		สมรส/แยกกันอยู่		t	Sig.
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	4.03	0.60	4.01	0.58	0.783	0.434

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.53 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามสถานภาพสมรส โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ประชาชนที่มีสถานภาพโสดหรือหย่าร้าง และผู้ที่สมรสแล้วมีการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน ไม่แตกต่างกัน

4.5.3.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.54 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามระดับการศึกษา

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	14.978	3	4.993	14.931	0.000*
	ภายในกลุ่ม	396.573	1186	0.334		
	รวม	411.551	1189			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.54 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตาม

ระดับการศึกษา โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไปมีการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนมากกว่าทุกระดับการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000

4.5.3.5 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามอาชีพ

ตารางที่ 4.55 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามอาชีพ

การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามอาชีพ	ภาคเกษตรกรรม		นอกเกษตรกรรม		t	Sig.
	(ชาวนา ชาวไร่		(ราชการ ธุรกิจ			
	ชาวสวน ประมง	ปศุสัตว์ เลี้ยงสัตว์)	ส่วนตัว ลูกจ้าง	เอกชน อื่น ๆ)		
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	4.16	0.52	3.93	0.61	6.814	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.55 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามอาชีพ โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ประชาชนที่ประกอบอาชีพภาคเกษตรกรรม (ชาวนา ชาวไร่ ชาวสวน ประมง ปศุสัตว์ เลี้ยงสัตว์) มีการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนมากกว่าผู้ที่ประกอบอาชีพนอกเกษตรกรรม (ราชการ ธุรกิจ ส่วนตัว ลูกจ้างเอกชน อื่น ๆ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000

4.5.3.6 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่/ชุมชน/หมู่บ้าน

ตารางที่ 4.56 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่ ชุมชน หรือหมู่บ้าน

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่ ชุมชน หรือหมู่บ้าน	ระหว่างกลุ่ม	1.711	2	0.856	2.485	0.084
	ภายในกลุ่ม	407.981	1185	0.344		
	รวม	409.692	1187			

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.56 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างของการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่ ชุมชน หรือหมู่บ้าน โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ประชาชนที่มีระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่ ชุมชนหรือหมู่บ้านแตกต่างกันมีการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน ไม่แตกต่างกัน

4.5.3.7 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ตารางที่ 4.57 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	ระหว่างกลุ่ม	12.714	2	6.357	19.431	0.000*
	ภายในกลุ่ม	378.201	1156	0.327		
	รวม	390.916	1158			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.57 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างของการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 15,001 บาทขึ้นไปมีการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนมากกว่าประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 15,000 บาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000

4.5.3.8 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามรายจ่ายต่อเดือน

ตารางที่ 4.58 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามรายจ่ายต่อเดือน

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามรายจ่ายต่อเดือน	ระหว่างกลุ่ม	64.227	3	21.409	76.067	0.000*
	ภายในกลุ่ม	323.668	1150	0.281		
	รวม	387.895	1153			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.58 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างของการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามรายจ่ายต่อเดือน โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าประชาชนที่มีรายจ่ายต่อเดือนแตกต่างกันมีการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนแตกต่างกัน โดยผู้ที่มีรายจ่าย 10,000-15,000 บาทมีการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนน้อยกว่าทุกกลุ่มรายจ่ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000

4.5.3.9 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

ตารางที่ 4.59 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

การเปรียบเทียบความแตกต่าง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	12.508	2	6.254	18.751	0.000*
	ภายในกลุ่ม	384.567	1153	0.334		
	รวม	397.075	1155			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.59 พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างของการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว โดยใช้วิธีการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าประชาชนที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวไม่เกิน 4 คนมีการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนมากกว่าครอบครัวที่มีสมาชิกมากกว่า 5 คนขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000

4.5.3.10 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามตำแหน่งทางสังคม

ตารางที่ 4.60 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามตำแหน่งทางสังคม

การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามตำแหน่งทางสังคม	ผู้นำชุมชน		ลูกบ้าน		t	Sig.
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	4.02	0.58	4.02	0.59	0.086	0.931

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.60 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามตำแหน่งทางสังคม โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ประชาชนที่ดำรงตำแหน่งทางสังคมที่เป็นผู้นำชุมชนกับผู้ที่เป็นลูกบ้านมีการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน ไม่แตกต่างกัน

4.5.3.11 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม

ตารางที่ 4.61 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม

การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม	เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม		ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม		t	Sig.
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	3.89	0.61	4.13	0.54	7.207	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.61 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ประชาชนที่เป็น

สมาชิกกลุ่มทางสังคมมีการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนน้อยกว่าผู้ที่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000

4.5.3.12 การเปรียบเทียบความแตกต่างการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามการครอบครองที่ดินทำกิน

ตารางที่ 4.62 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามการครอบครองที่ดินทำกิน

การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามการครอบครองที่ดินทำกิน	เจ้าของที่ดิน		ผู้เช่าที่ดิน		t	Sig.
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
	4.07	0.57	4.11	0.55	0.586	0.558

ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.62 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ จำแนกตามการครอบครองที่ดินทำกิน โดยใช้วิธี t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ประชาชนที่เป็นเจ้าของที่ดินและเป็นผู้เช่าที่ดินทำกินมีการปฏิบัติกิจกรรมความพอเพียง ไม่แตกต่างกัน

4.5.3.13 การเปรียบเทียบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการบริหาร
การพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับ
บุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ

ตารางที่ 4.63 การเปรียบเทียบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนา
ชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงใน
ระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ

Correlations			
		การมีส่วนร่วม	กิจกรรมความพอเพียง
การมีส่วนร่วม	Pearson Correlation	1	0.593**
	Sig. (2-tailed)		0.000
	จำนวน	1200	1200
กิจกรรมความพอเพียง	Pearson Correlation	0.593**	1
	Sig. (2-tailed)	0.000	
	จำนวน	1200	1200

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 4.63 พบว่า ตัวแปรด้านการมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนา
ชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและ
ครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlations Coefficient)
เท่ากับ 0.593 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดง
ว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนาชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมมีความสัมพันธ์
เชิงบวกอยู่ระดับระดับสูง ($r = 0.593^{**}$) กับการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงในระดับบุคคลและ
ครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ

4.5.3.14 การเปรียบเทียบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมภายในหมู่บ้านหรือชุมชนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ

ตารางที่ 4.64 การเปรียบเทียบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมภายในหมู่บ้านหรือชุมชนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ

Correlations

		การประยุกต์ใช้ SEP	การมีส่วนร่วมกิจกรรมทางสังคมวัฒนธรรม
การประยุกต์ใช้ SEP	Pearson Correlation	1	0.583**
	Sig. (2-tailed)		0.000
	จำนวน	1200	1200
การมีส่วนร่วมกิจกรรมทางสังคมวัฒนธรรม	Pearson Correlation	0.583**	1
	Sig. (2-tailed)	0.000	
	จำนวน	1200	1200

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 4.64 พบว่า ตัวแปรด้านการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมภายในหมู่บ้านหรือชุมชนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlations Coefficient) เท่ากับ 0.583 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ประชาชนที่มีการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนมีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ระดับระดับสูง ($r = 0.583^{**}$) กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมภายในหมู่บ้านหรือชุมชนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ

4.5.3.15 การเปรียบเทียบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตามกิจกรรม
ความพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน และการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงใน
ระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ

ตารางที่ 4.65 การเปรียบเทียบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงใน
ระดับบุคคลและครัวเรือน และการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงใน
ระดับบุคคลและครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ

Correlations			
		กิจกรรม SEP	การประยุกต์ใช้ SEP
การปฏิบัติตามกิจกรรม SEP	Pearson Correlation	1	0.765**
	Sig. (2-tailed)		0.000
	จำนวน	1200	1200
การประยุกต์ใช้ SEP	Pearson Correlation	0.765**	1
	Sig. (2-tailed)	0.000	
	จำนวน	1200	1200

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 4.65 พบว่า ตัวแปรด้านการปฏิบัติตามกิจกรรมความพอเพียงใน
ระดับบุคคลและครัวเรือน และการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและ
ครัวเรือนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlations Coefficient)
เท่ากับ 0.765 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดง
ว่าประชาชนที่มีการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือนมี
ความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ระดับระดับสูง ($r = 0.765^{**}$) กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมภายใน
หมู่บ้านหรือชุมชนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคเหนือ

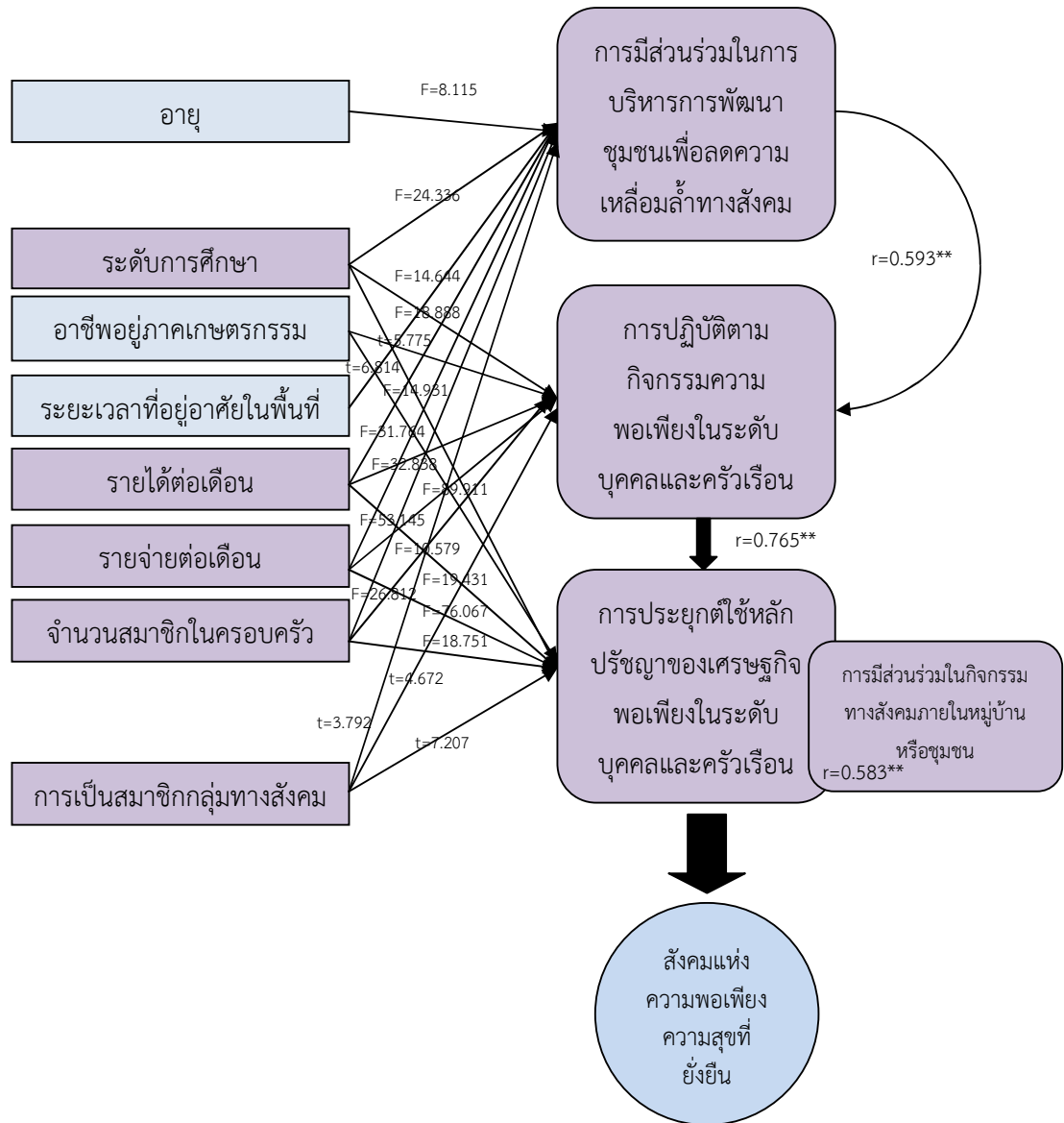
คำคมสัมภาษณ์ที่สำคัญในการวิจัยครั้งนี้เพื่อถามประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ความยากจนตาม
การประเมินความยากจนและความเหลื่อมล้ำในประเทศไทย ปี 2558 สำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ว่า เมื่อเรานำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้อย่าง
จริงจังและมีวินัยในการปฏิบัติในการดำรงชีวิตอยู่เป็นประจำ “เราสามารถพ้นจากความยากจนได้
ไหม” คำถามของประชาชนส่วนใหญ่เห็นพ้องต้องกันว่า **“หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสามารถ
แก้ปัญหาความยากจนได้จริง ต้องเพิ่มเติมด้วยการมีวินัยและลงมือทำด้วยตนเอง”**

6. สังเคราะห์รูปแบบกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับการบริหารการพัฒนาชุมชนสู่การสร้างสังคมแห่งความสุข

การสังเคราะห์รูปแบบกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อให้ชีวิตที่เป็นสุขแบบพอเพียง ครั้นเมื่อได้ก็ตามชีวิตเราอย่างมีความสุขเพียงเราลดความอยากมีอยากเป็นลงให้เหลือเพียง “พอมีพอกิน” จะก่อรูปแห่งความสุขอย่างมีกระบวนการ...ซึ่งประชาชนสามารถเลือกความสุขได้ด้วยร่วมคิด ร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ ร่วมประคองชีวิตกับตนเองก่อนแล้วค่อยไปสู่คนในครอบครัว ชุมชน สังคมต่อไป อนึ่งสังคมแห่งความสุขนับว่า เป็นสังคมอุดมคติที่อยากเห็นของทุกคน เพราะสังคมมีความแตกต่างกันทั้งกาย วาจา ใจ คนมีทั้งกิเลสเบาบางหนักหนา ไม่มีเลยมีทั้งคนรวย คนชั้นกลาง คนพอเพียง คนจน คนที่อยู่ในเมืองที่เจริญ สาธารณูปโภคที่สะดวก คนที่อยู่ในชนบท ลำบากการดำรงชีวิต ทุกสิ่งมีรวมกันอยู่ในสังคมเรา ดังนั้นต้องบริหารจัดการให้ทุกคนมีวิถีชีวิตที่พอดีกับสิ่งที่ตนเองมีแบบพอเพียง จึงต้องมีการบริหารการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม ทำยากไหมที่จะสำเร็จยากและยาวนาน สิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นจุดเริ่มต้นใหม่ย่อมทำยาก ลองผิดลองถูกเพื่อให้เหมาะสมกับขนาดชีวิตของตนเอง แต่ต้องทำเพื่อเป้าหมายแห่งความพอดีในชีวิตอย่างมีความสุข อุปมาเหมือนสมัยพุทธกาลที่มีการตัดเย็บจีวรของพระภิกษุต้องอิงอาศัยผ้าบังสกุล และมีการตัดเย็บแบบคันนาของชาวมคธเป็นแปลงหรือกระทงเล็กใหญ่ให้ดูความเหมาะสม ซึ่งมีการกล่าวไว้ว่า “พระพุทธเจ้าทรงกำหนดว่า จีวรต้องเป็นของตัด คือตัดเป็นท่อน ๆ ห้ามใช้ผ้าผืนเดียว ต้องเย็บเป็นกระทงเหมือนคันนาของชาวมคธ มีเส้นคันของกระทงใหญ่ เรียกว่า มณฑล กระทงเล็ก เรียกว่า อัชฌมณฑล เส้นคันในระหว่างเหมือนคันนาขวางเส้นนอก เรียกว่า อัชฌกุสิ รวมมณฑลอัชฌมณฑล และอัชฌกุสิเข้าด้วยกัน เรียกว่า ชันท์ ในระหว่างชันท์ต่อชันท์ มีเส้นคันเหมือนคันนายืนเส้นตั้งเรียกว่า กุสิ ผ้าขอบจีวร เรียกว่า อนุวาท จีวรหนึ่งผืนต้องมีอย่างน้อย 5 ชันท์ เรียกว่า ตอน ใหญ่กว่านี้ก็ได้ เช่น 7, 9, 11 ชันท์ ต้องเป็นจำนวนคี่เท่านั้น เรียกว่า ขอน” ซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบกระบวนการมีส่วนร่วมสร้างสังคมแห่งความสุขภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ได้ดังภาพชื่อว่า **“รูปแบบคันนาผืนผ้าแห่งความสุขเพียง”**

	คุณธรรม	การศึกษา	ศาสนา	ครอบครัว	เศรษฐกิจ	การเมือง	ความรู้	
ชุมชน	ด้านการเพิ่มรายได้	ด้านการร่วมรับรู้และเข้าใจ	ด้านการดำรงชีวิต	ด้านการร่วมกันรับผลประโยชน์	ด้านการใช้การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ด้านการร่วมทำลงมือปฏิบัติ	ด้านการออม	สังคม
	ด้านจิตใจ		ด้านสังคม		ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		ด้านเทคโนโลยี	
คน	ด้านการร่วมคิดค้นหาปัญหา	“พอ” พัฒนาตนเอง ไม่เบียดเบียน และพึงพอใจในชีวิตที่พอเพียง	ด้านการร่วมติดตามตรวจสอบและประเมินผล	ความรู้คู่คุณธรรม (อหฺมกุสิ)	ด้านการร่วมรับผิดชอบ	ด้านเศรษฐกิจ	ด้านการร่วมวิเคราะห์วางแผน	สถาบัน
		ด้านการเอื้ออาทรเกื้อกูลต่อกัน		หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง		ด้านความเหลื่อมล้ำ (ยูบี)	ด้านการลดรายจ่าย	
	ภาครัฐ	ภาคเอกชน	สิ่งแวดล้อม	ชุมชน	โครงสร้างสังคม	ภาคประชาชน	ภาควิชาการ (อนุวัต)	

ภาพที่ 4.1 รูปแบบค่านาฝืนผ้าแห่งความพอเพียง

ภาพที่ 4.2 ความเชื่อมโยงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างปัจจัยพื้นฐานบุคคลและปัจจัยการบริหารการพัฒนาสังคมพอเพียง